

ŽÁCI SE SEZNÁMILI S UKRAJINSKÝMI TRADICEMI

Dne devatenáctého a dvacátého ledna se žáci třetích až devátých ročníků zúčastnili projektu *Náš svět*. Tento projekt byl zaměřený na ukrajinské tradice. Součástí programu bylo věštění do nového roku z vody, soli, cukru a pšenice.)

Dále se žáci seznámili se znakem Ukrajiny a jeho významem, ujasnili si, co symbolizují barvy na ukrajinské vlajce. Součástí programu byla ochutnávka tradičního štědrovečerního dezertu zvaného *Kuťa* (jedná se o sladkou podobu českého kuby s kroupami). Poslechli si i pár ukrajinských koled. Novou informací pro žáky mohlo být i to, že Ukrajina je rozdělena na kraje. Tyto kraje mají například rozdílné kroje, a to přesněji jejich vyšívaným vzorem na košilích.

(am)

Zdroj: Instagram @zsjanababaka

NAVŠTÍVILI JSME ÚSTAV GEOLOGICKÝCH VĚD

Žáci 9.B se zúčastnili exkurze na Přírodovědnou fakultu Masarykovy univerzity, konkrétně do Ústavu geologických věd. Jednou ze zajímavých expozic byla ukázka geologického mikroskopu, který mimo jiné dokáže rozpoznat falešný minerál od pravého. Tuto zajímavost žákům pracovník ústavu pečlivě předvedl. Jeden ze žáků nechal podrobit mikroskopu a bystrému geologovi svůj řetízek. Šperk byl tedy

položen pod laser a podle křivek na monitoru dokázal odborník potvrdit, že se jedná o pravý křišťál.

Obsahem exkurze byla i přednáška o geologii, kde si žáci ucelili, o čem vlastně geologie je a jak moc je důležitá. Odborníci žákům představili i sbírku unikátních kusů hornin a minerálů ze všech koutů světa a odpověděli na dotazy žáků.

(šh)

ŠIMON HÁJEK POSTOUPIL DO OKRESNÍHO KOLA DĚJEPISNÉ OLYMPIÁDY

Šimon Hájek z 9.B reprezentoval naši školu v okresním kole dějepisné olympiády, jež se konala sedmnáctého ledna. Zde se stal úspěšným řešitelem, avšak na prvních pět pozic to stále nestačilo.

„Při testu mně vypadly úplně jednoduché otázky, ty komplikovanější jsem poměrně zvládl,“ zhodnotil Šimon svůj výkon v okresním kole. V samotném okresním kole soupeřil o první místo s padesáti devíti dalšími soutěžícími. Ve školním kole získal Šimon padesát a půl bodu z šedesáti. Jeho výsledek byl vyhlášen ve školním rozhlase, hned za ním se umístili s počtem padesáti bodů Matěj Ulrich a Anička Dolejší. „Všem doporučuji vyzkoušet si aspoň školní kolo, protože nikdy nevíte, třeba vám budou otázky přát a postoupíte dále,“ dodal Šimon.

(mu)

SOUTĚŽÍCÍ CHEMICKÉ OLYMPIÁDY NAMÍCHALI LEKTVAR VÝBORNÉ SPOLUPRÁCE

Školní kolo chemické olympiády pro osmý a devátý ročník se konalo tento rok v únoru. „Přihlásilo se mi celkem deset žáků osmých a devátých ročníků, což považuji za úspěch,“ vyjádřila se paní učitelka Monika Daňková, organizátorka školního kola olympiády.

Olympiáda je podle učitelky Daňkové poměrně náročná a přihlášení žáci se na ni aktivně připravovali. „Potkávali jsme se každý týden na doučování v úterý

ráno, kam chodila většina z přihlášených,“ prozradila paní učitelka.

Olympiáda se skládala ze tří částí. V první dostali žáci zadání k vypracování domů. Pomocť si mohli internetem, spoluprací s ostatními soutěžícími, nebo doporučenou literaturou. V druhé, praktické části, všichni soutěžící prováděli zadané chemické pokusy a zapisovali si výsledky. V poslední a zároveň nejtěžší části si soutěžící své znalosti ověřili formou časovaného testu.

„Přístup ke spolupráci byl

dobrá. Snažili si pomáhat a možná se tam vytvořila i nová přátelství. Tým byl dobrý a šlo to vidět, když při praktické části dobře spolupracovali,“ dodala paní učitelka Daňková, která zároveň vyjádřila spokojenost s výkonem žáků.

Celkově mohli žáci za testovou část nasbírat šedesát bodů. „Nejlepší výkon byl dvacet čtyři bodů. Žáci se snažili, ale zatím nemají kapacitu na to, aby dosáhli lepších výsledků,“ zhodnotila paní učitelka.

(ds)

KONALA SE DIVADELNÍ SOUTĚŽ KANDRDÁSEK

Sedmnáctého února probíhala na naší škole divadelní soutěž Kandrdásek. Soutěžící byli rozděleni do skupin po dvou až třech lidech a před tříčlennou porotou zahráli scénku, která byla dlouhá čtyři až pět minut.

Jejich hlavní motivací byl postup do okresního kola, kam mohou postoupit maximálně dvě vystoupení z každé kategorie.

Kategorie byly celkem tři, které byly rozděleny podle věku. V první kategorii byly žáci čtvrtých tříd, ve druhé kategorii byli žáci pátých, šestých a sedmých tříd a ve třetí kategorii účinkoval sedmý a osmý ročník.

O vítězi rozhodla tříčlenná porota, jejímž hlavním porotcem byl pan Janota, také účastníci mohli hlasovat na papírek. Účinkujícím se nejvíce líbilo představení Čarodějnická pohádka.

Naopak u porotců se na prvním místě umístila v první kategorii Myška simulanka, na druhém místě se umístil Dlouhý, Široký a Bystrozraký

Zdroj: Zina Hošková

a na třetím místě Síska Kyselá. Za druhou kategorií se umístila na prvním místě Čarodějnická pohádka, na druhém místě O malé hastrmance a na třetím místě Princezny na hrášku. Za třetí kategorií se umístila na prvním místě Král a smrt, druhé místo obsadila pohádka Jak se nestat kouzelníkem a na třetím místě se umístil Líný Kuba. Všechna tři místa ze tří kategorií dostala diplom.

Do okresního kola, které se koná čtvrtého března, postoupila z první kategorie pouze Myška simulantka, z druhé kategorie postoupila pohádka O malé hastrmance a Čarodějnická pohádka a ze třetí kategorie postoupila pohádka Král a smrt.

(tt)

Zdroj: Zina Hošková

Zdroj: Zina Hošková

V DRUŽINĚ NAŠLI SUPERSTAR

Ve školní jídelně letos již po patnácté vychovatelé uspořádali školní kolo soutěže Superstar pro žáky od první až čtvrté třídy. „Nábor do soutěže probíhal formou předkola v každém oddělení družiny, kterých máme celkově devět,“ vyjádřila se organizátorka, paní vychovatelka Monika Smrčková. Do organizace a přípravy akce se zapojili i ostatní vychovatelé.

Soutěže se letos zúčastnilo dvacet čtyři soutěžících, zbytek se stal součástí publika. Jednotlivé soutěžící a jejich pěvecké výkony potom hodnotili vychovatelé.

Cenu si postupně vybírali vítězové od prvního až třetího místa z nabídky různých cen a odměn. Domů si s sebou odnášeli hračky a školní potřeby společně se svými diplomy. „Motivací pro organizaci soutěže byla reprezentace školní družiny v obvodním i městském

Zdroj: Monika Smrčková

kole. Vybraní žáci naší školy půjdou do obvodního kola,“ vysvětlila Smrčková.

Soutěž se bude konat i v budoucím roku. „Děti si to moc užily a byly nadšené. Děti se dokonce už teď těší na příští rok, až se budou moci opět zúčastnit. Někteří žáci dokonce říkali, že už mají i vybranou písničku,“ dodala paní vychovatelka. Můžeme se tak těšit jak na zkušené, tak i na nové hlasy, které se objeví příště.

(ds)

VÝLET DO MINULOSTI ZA POZNÁNÍM HOLOKAUSTU

Víte, co je to holocaust? 9.B už to po návštěvě Muzea romské kultury určitě ví. Jaký byl nakonec ponor do nedávné a děsivé minulosti?

Všichni jsme se sešli na konci přírodopisu na vrátnici. Zde se k nám připojila paní učitelka Dvořáková a výprava za historií mohla začít. Již na začátku se ale objevovalo několik problémů. Zejména paní učitelka Dvořáková měla obavu, že se nevrátíme do oběda. Proto jsme cestou šli poměrně rychle. Na zastávku jsme dorazili, ovšem tramvaj, kterou jsme měli jet, nám právě ujížděla. Nastoupili jsme tedy do příjíždějící dvanáctky, která přijela hned poté. I zde se však vyskytl problém. Na stanici Grohova jsme čekali něco kolem 8 minut, načež přišel řidič a oznámil nám, že vůz má poruchu a že si máme vystoupit. To už nám všem bylo jasné, že do oběda to nestihneme. Po několika dalších přestupech jsme konečně stanuli před budovou Muzea romské kultury.

Vešli jsme dovnitř a odložili si věci. Když jsme vystoupali schody k expozici, první, co nás zaujalo, byla nádherná dekorace. V další místnosti nás čekalo uvítání, na které se nedá jen tak zapomenout. „Toto je Bára a já jsem taky Bára, aby se to nepletlo,” řekla nám jedna ze dvou usmívajících se lektorek. Konečně jsme tedy mohli začít.

Po představení lektorky přešly přímo k tématu samotného holocaustu. „Co to je holocaust?” zeptala se nás Bára na začátek. Někteří sice odpověděli, že neví, ale lektorky nás ubezpečily, že si po dnešním dni definici pamatovat budeme. Následně jsme pracovali se vzpomínkami a výpověďmi obětí holocaustu, což ukazovalo, že to opravdu není jen stránka v učebnici dějepisu.

Zdroj: Matěj Ulrich

Osobně mne nejvíce zaujalo video, na kterém jistá lékařka mluvila o tom, co prožila v internačním táboře. Slyšet, jak vykládala o těch, kterým již dávno není pomoci, bylo vskutku nehezké. Hezky jsme se ani cítit neměli.

Po představení skutečných lidských příběhů byla další část programu zaměřena na budování internačních a koncentračních táborů v Čechách a na Moravě. Po celou dobu výkladu vládla v místnosti tichá a těžká atmosféra. Všichni si uvědomovali, s čím mají tu čest. Nikomu to nebylo k smíchu, nebylo to vtipné. Slyšet byl jen výklad dua Báry a Bary. Možná to bylo způsobené i tím, že jedna z lektorek měla v rodině také přeživší tohoto masakru. Pro zajímavost, židé tomuto masakru říkají šoa.

Na konec povídání o holocaustu jsme měli šanci vidět záběry z neonacistických demonstrací z

devadesátých let minulého století. Hlavou se nám v tu chvíli proháněla jediná otázka. Jak si to někdo může dovolit? Chodil snad za školu, když byl dějepis? Výstava nám tím chtěla připomenout, že tyto věci se mohou dít znovu, a proto je potřeba chránit svobodu.

Konec celé výstavy byl zakončen tak, jak byl započat. „Co je to holocaust?“ zeptala se lektorka Bára. „Holocaust je, když diskriminujeme jedince na základě jeho rasy, pohlaví či národnosti,“ ihned vystřelila Sára. Bára i Bára se usmály. Podařilo se jim nám připomenout, proti čemu že to máme vlastně bojovat.

Matěj Ulrich

PODÍVALI JSME SE DO ZVÍŘECÍHO ÚTULKU

Jak to vypadá v útulku? Společně se spolužáky z 9.C jsem se podívala, jak to funguje v útulku Městské policie Brno.

Jakmile jsme přišli k útulku, tak nás přivítala hlavní vedoucí. Dary v podobě krmiva, plyšáků, různých pamlsků, konzerv a pelíšků jsme přenechali na lavičce a společně jsme se vyfotili.

Po focení jsme vešli dovnitř, kde jsme si posedali a přivítala nás ošetřovatelka, která nám popsala, jak to v útulku chodí, a udělala nám přednášku o tom, jak se zachází s pejsky. Některé odchytnou, nebo je tam někdo umístí z důvodu, že už se mu zvíře nelíbí, nebo se stěhuje do menšího bytu.

Také nám povídala o tom, jak vlastně funguje odchyt divokých koček, krom toho i hospodářských zvířat, ptactva a ostatních zvířat. V útulku je umístěno až sto

Zdroj: Jakub Vatter

Zdroj: Jakub Vatter

devadesát tři psů, z toho padesát dva je v karanténě, a sedmdesát osm koček, z toho čtyřicet dva v karanténě. Součástí útulku je i veterinární ordinace, která slouží ke kastraci a menším zákrokům, nebo jenom k očkování. Po přednášce nás ošetřovatelka provedla celým útulkem. Jednou z místností byla i místnost na krmivo pro zvířata, umývárna misek a chystání jídla.

Poté jsme se šli podívat na karanténu pro psy, kteří jsou zde umístěni po převzetí do útulku. Když jsme si prohlédli karanténu, šli jsme se podívat k venkovním kotcům, kde byli umístěni větší psi. Jak jsme vcházeli, všichni psi začali štěkat a skákat ze strany na stranu.

Pejsky jsme si bohužel nemohli pohladit, protože by nás mohli kousnout. Měli tam i vnitřní kotce, kde byli umístěni menší psi.

Po pejskách jsme se šli podívat na kočky. Když jsme vcházeli, tak jsme neviděli ani jednu kočku, všechny byly zalezlé. Kromě jedné, která za námi seskočila a chtěla, abychom si ji pohladili. Na konci nám jeden pracovník útulku ukázal své odchyťové auto, ukázal nám, kam umísťuje zvířata, když je odchyť a také nástroje, které k tomu potřebuje. Prohlédli jsme si i pušku na uspávací injekci, která byla vylepšena laserem. No, a to byl konec, rozloučili jsme se a jeli domů.

Zdroj: Jakub Vatter

Tereza Trojánková

Jak jsem na devátý pokus vyhrál recitační soutěž

Recitační soutěž je překvapivě soutěž v recitaci. Na naší škole má mnoholetou tradici a tradici má i v mém životě, protože jsem se jí zúčastnil každý jeden rok mého devítiletého studia na naší škole. Jaká byla moje cesta za vítězstvím?

Již v první třídě jsem přišel na recitační soutěž zarecitovat porotcům nějakou tu básničku. Byl jsem odměněn sladkostí a poslán zpět do hodiny, protože jsem skončil třetí. Neúspěch mnou lomcoval celý zbytek roku, tudíž mi bylo jasné, že příští rok přijdu znovu a ukážu jim, že to dokážu taky dobře. A hned na druhý pokus jsem stanul v městském kole. Do okresního jsem se však už nepodíval. Rozhodl jsem se tedy pro účast i příští rok. Z příštího roku se stalo dalších 6 let. Každý jediný rok jsem přišel a zarecitoval báseň.

Opakovaně na druhém místě

V sedmé třídě nabral můj výkon rapidní zvýšení. Odhodlal jsem se k recitaci delší básně. Tehdy jsem si zvolil od Karla Havlíčka Borovského Křest svatého Vladimíra. Učil jsem se tu báseň snad 2 měsíce, ale nikdy jsem nelitoval. Na soutěž jsem došel a zarecitoval jsem svoji milovanou báseň. Setkala se s úspěchem u všech soutěžících, avšak porotci byla ohodnocena na druhé místo.

To mne ani tak nezastavilo. V osmé třídě jsem opět skončil na druhém místě, a to mne donutilo zamyslet se. Co přednést v deváté třídě, abych byl vyslán do městského kola?

Náhoda z Youtubu a tři dny na naučení povídky

Týdny mýjely a soutěž se blížila. Já jsem však stále netušil, čím hodlám ohromit obecenstvo letos.

Nakonec pomohla náhoda, kterou byla moje hlavní stránka na YouTube. Vyjelo na mne totiž video s povídkou od dvou mistrů Šimka a Grossmana, Výchovný koncert. To mne zaujalo, a tak jsem si video pustil. Datum k tomu dni činilo přesně osmnáctého února. Recitační soutěž byla dvacátého prvního února. Čekala mne tvrdá práce a spolehnutí na vlastní paměť.

Jiný úspěch téměř zmařil moji snahu

Dva večery jsem téměř nespál a neustále si přeříkával pro sebe dobrodružství Víta Machovce a jeho třídy. A den soutěže se neúprosně blížil. Navíc v neděli moji recitaci ohrozil email od pořadatelky jisté akce, v níž jsem se umístil na pátém místě, který mě žádal o dostavení do jiné školy právě v moment, kdy jsem měl přednášet. Byl jsem zoufalý. Co budu dělat? Nakonec mi pomohla má učitelka z češtiny, která mi domluvila tentýž den, že budu recitovat jako první.

Porota se vtipům zasmála

Osudný den přišel náhle a rychle. Již ráno jsem byl nervózní a tak roztržitý, že jsem si zapomněl sníst snídani. K dolní hudebně jsem došel krátce před začátkem akce. Zkrátil jsem si čas zapředním hovorem s jedním soutěžícím, který byl náhodou ve stejný termín na stejném místě.

Po rychlém úvodu paní učitelky, o čem recitační soutěž je, mě čekala má chvíle. Vstoupil jsem před posluchače, uklonil jsem se a spustil jsem: „Miloslav Šimek a Jiří Grossman, Výchovný koncert...”

Myšlenky mně litaly jen kolem koncertu a mého výstupu. Soustředil jsem svůj výklad primárně k porotě, poněvadž text byl určen především pro starší publikum. A opravdu, některým vtipům se i porota zasmála, což mne potěšilo. Konec, který vám prozrazovat nebudu, jsem přednesl, co nejlépe jsem uměl.

Ukončil jsem svůj projev a do potlesku jsem se uklonil. Zaslechl jsem ještě poznámku organizátorů při svém odchodu. „My děkujeme Matějovi, že nám zde přednesl tento text. Je obdivuhodné, že se dokázal naučit takové množství

textu a přednést ho bez zakoktání nebo zaseknutí.” To mé podvědomí potěšilo, načež jsem odešel na školu, kde se konala soutěž, která mi ohrozila mé vystoupení.

Do městského kola postoupil i Tomáš Smekal ze 7.A

Zdroj: Eva Musil Garzonová

Výhra mně potěšila

Když jsem se jen tak náhodou dozvěděl od svých spolužáků, že soutěž jsem skutečně vyhrál, bral jsem to jako milé potěšení a neuvěřitelný zážitek na soutěži. Pokud bych měl zhodnotit svých devět pokusů na soutěži, jež mi tak přirostla k srdci, pravděpodobně bych tomu dal sto procent. Ačkoli nemusíte vyhrát, přednášet jakýsi text před tolika lidmi je neuvěřitelný zážitek, který vám výhru jistě nahradí.

Již teď pracuji na svém přednesu v městském kole, kde bude dvojnásobně více lidí, než jsem

zažil na školním kole a přeji hodně štěstí všem lidem, kteří se příští rok zúčastní recitační soutěže.

Tipy pro úspěšnou recitaci

Na konec by možná nebylo od věci svěřit pár tipů, které by budoucím soutěžícím mohly pomoci. První rada je, zkuste nevnímat to, že je před vámi tolik lidí. Přednes dokáže zkazit věc, které se odborněji říká tréma. Zkuste se soustředit na to, jak ten text říkáte. Jako byste jej přednášeli své rodině nebo kamarádům. A druhá rada je, užijte si to! Nejdete tam proto, abyste byli mučeni. Jdete si to užít a naplno si vyzkoušet, jak se přednáší.

Matěj Ulrich

Matěj Ulrich v městském kole

Zdroj: Eva Musil Garzonová

JAK BYLO NA LYŽAŘSKÉM KURZU?

Žáci sedmých ročníků se zúčastnili lyžařského výcviku v Beskydech. V neděli brzo ráno vzali svoje zavazadla a sedli do autobusu, kde je přivítali usměvaví učitelé. Vraceli se v pátek odpoledne s nezapomenutelnými zážitky. Více informací nám prozradil jeden ze žáků, který se kurzu účastnil.

Všichni víme, že v Beskydech je krásná krajina v létě i v zimě, tak jak se ti tam líbilo? A jaká byla situace se sněhem?

V Beskydech, v nádherné přírodě s překrásnými svahy, se mi moc líbilo. Byli jsme ubytovaní v hotelu Permoník, který se nachází v Novém Hrozenkově. Doma jsem se sice bál, že přijedeme a na lyže se bude jenom prášit, to se však nestalo. První den to tak ještě vypadalo, ale vše se změnilo už druhý den, kdy jsme sjížděli sjezdovky jako posedlí a měli nádherný pohled na krásnou zasněženou krajinu. Kdyby se mi naskytla příležitost vyrazit tam v létě, neváhal bych.

Věřím, že učitelé si pro vás nachystali i spoustu programu i mimo lyžařské aktivity, a tak bych se chtěla zeptat, co sis nejvíce užil? Jak ti šlo lyžování? A jaký byl program mimo lyžování?

Nejvíce jsem si užil lyžování. Sice jsem na lyžích stál podruhé ve svém životě, ale moc mě to bavilo. Když jsme zrovna nelyžovali, tak jsme hráli fotbal nebo florbal. Měli jsme tam také přednášku o první pomoci, kde jsem si ověřil a zopakoval své znalosti. Jeden den nás učitelé vzali na výlet krásnou krajinou. Výlet byl zakončen v obchodě, kde jsme si mohli koupit něco dobrého na zub. Předposlední den, abychom neodjížděli s prázdnými mozky, k nám přijel člen horské služby a vyprávěl nám, jak to tam funguje a co je jejich povolání.

Každý sportovec potřebuje ke skvělému výkonu plnohodnotné a dobré jídlo, tak jak ti tam chutnalo?

Vařili tam velmi dobře. Skoro všechno mi tam chutnalo a byli na nás všichni příjemní a laskaví. Nejvíce jsem si tam oblíbil snídaně, které byly formou švédských stolů. Na obědy a večeře jsem se také vždy těšil, protože po náročném programu plném různých a zábavných aktivit mi vyhládlo.

Adéla Látalová

TURNAJ VE VYBÍJENÉ

Žáci čtvrtých a pátých ročníků se zúčastnili školního turnaje ve vybíjené. Zajímalo mě, jak si kdo vedl, a tak jsem se vydala do třídy 4.B a zeptala se na pár otázek Ondry a Sofči.

Jak se vám tento turnaj líbil?

Líbil se nám moc, byl po celou dobu napínavý a myslíme si, že můžeme jednoznačně říct, že si oba týmy vedly velmi dobře. Jsme spokojení s naším výsledkem a jsme rádi, že jsme to nevzdali.

Jak tedy probíhal tenhle napínavý zápas, vyhráli jste?

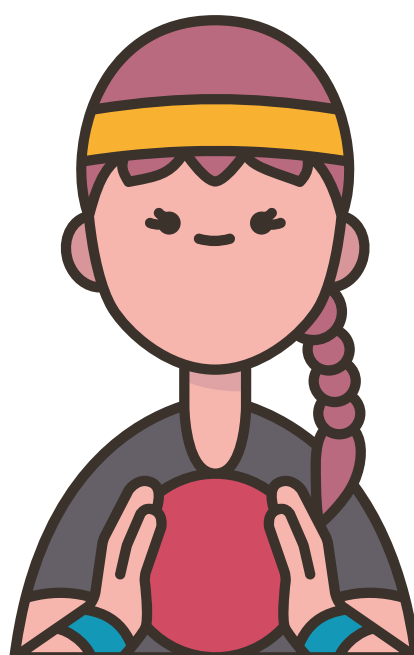
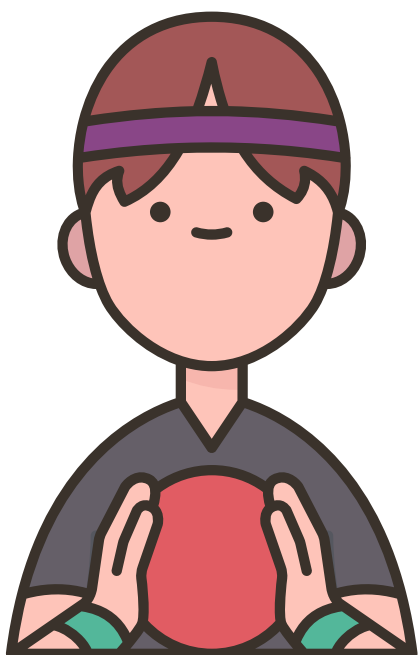
Turnaj probíhal tak, že byly dva týmy, tým číslo jedna jsme byli my čtvrtáci a tým číslo dvě byli pátáci. Týmy byly zhruba po dvaceti jedna členech. Jakmile se rozehrálo první kolo, tak jsme se všichni moc snažili, ale na poprvé to nám čtvrtákům nevyšlo, ale i přesto jsme se nevzdávali a šli do druhého kola.

Pátáci nám na druhé kolo půjčili spoluhráče, se kterým jsme toto kolo vyhráli. Taky si myslíme, že jsme to druhé kolo vyhráli i díky tomu, že jsme si začali lépe nahrávat a byla tam lepší týmová spolupráce

Jak už víme, tak oba týmy byly velmi silné, kdo ale nejvíce pomáhal a koho byste pasovali za nejsilnějšího člena?

V našem týmu se všichni moc snažili a hráli dobře. Všichni přiložili ruku k dílu a byla to super hra. Za nejsilnější členy bychom pasovali Davču, Toma a vypůjčeného spoluhráče z páté třídy, za holky to byla Klárka a Romča.

Adéla Látalová

PÍŠEME PRO VÁS

Matěj Ulrich

Pěkný den, jsem Matěj. Zajímají mě informační technologie, jak věci fungují, rád píšu reportáže a zajímají mě společenská témata. V redakci působím jako šéfredaktor, sám se však podílím na tvorbě článků jako všichni ostatní. Můžete ode mě očekávat hlavně tematické články či reportáže. Vzácně i investigativní reportáže.

(mt)

Šimon Hájek

Dobrý den, tady Šimon Hájek, člověk zajímající se o nepřeberné množství věcí. V mém hledáčku se nachází vše od sportu po programování, každou příležitost беру jako výzvu, kterou hodlám splnit. Zde v redakci zastávám pozice editor, což znamená, že budu nápomocný při tvorbě článků a budu ten, kdo bude kontrolovat, zda vše je, jak má být.

(sh)

Adéla Látalová

Ahoj, jsem Áda a jsem hodně komunikativní. Ráda jsem v pohybu. Mám ráda jakoukoliv komunikaci nebo debatu o sportu. Výzvou pro mě bude i jiné téma, ve kterém mohu přijít na to, jestli mi toto téma jde, nebo ne. Ráda bych v této redakci pomáhala i s úpravou. Budu psát většinou zprávy nebo rozhovory.

(al)

Anna Maceková

Ahoj, jsem Anička a jsem velkým milovníkem zvířat. Nejraději jsem někde venku v přírodě a tam nesmí chybět můj pes. Bez něj jsem jako tělo bez duše. Celkem mě baví psát zprávy a reportáže, ale nebojím se zkusit něco jiného. I rozhovory jsou celkem fajn. Podle mě korektura textu není moje silná stránka, ale časem se to naučím, doufám. Chtěla bych přispívat nejčastěji zprávami o aktuálním dění.

(am)

Daniel Soják

Zdravím, jsem Daniel Soják a tohoto projektu se účastním jako redaktor. Zajímám se hlavně o technologie, ale i o sociální dění a ekologii. Do novin plánuji přispívat primárně zprávami o aktuálním nebo budoucím dění & rozhovory. Hlavní motivací je pro mě naučit se texty psát gramaticky správně a získat zkušenosti při spolupráci s více lidmi na jednom projektu.

(ds)